

Arrest

nr. 62 571 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 juli 2006 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 9 augustus 2006 neemt de dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Het Commissariaat-generaal neemt op 30 oktober 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Op 28 november 2006 dient de verzoekende partij beroep in tegen deze beslissing bij de Raad van State.

Op 16 december 2006 krijgt de verzoekende partij opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad van State op 10 januari 2007.

Het beroep wordt op 18 december 2009 verworpen door de Raad van State.

Op 15 maart 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 30 januari 2008 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard omdat geen buitengewone omstandigheden werden aangehaald. De verzoekende partij krijgt opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissingen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 14 maart 2008, en het beroep wordt op 19 mei 2008 verworpen.

Op 20 februari 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Deze aanvraag wordt ontvankelijk verklaard op 19 mei 2008, en de verzoekende partij krijgt een attest van immatriculatie in afwachting van een beslissing ten gronde. Deze beslissing wordt haar op 3 juni 2008 betekend.

1.2. Op 8 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Deze aanvraag wordt onontvankelijk verklaard op 21 januari 2011. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.12.2009 werd ingediend door:

*S., N. (R.R.: ...)
nationaliteit: Servië en Montenegro
geboren te (...) op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Wat betreft de bewering dat betrokkene vrijgesteld zou zijn van het voorleggen van een identiteitsdocument omdat de beroepsprocedure bij de Raad van State nog hangende is; deze beroepsprocedure werd op 09.03.2010 afgesloten met een verwerping van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring. De administratie is verplicht om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Aangezien wij vaststellen dat de asiel- en beroepsprocedure van betrokkene thans zijn afgelopen, kan hij zich niet meer beroepen op een documentaire vrijstelling, zoals voorzien in artikel 9bis§1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd

door art. 4 van de wet van 15.09.2006. Bovendien stelt de RW in zijn arrest nr. 26.814 d.d. 30.04.2010 het volgende: 'het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervullen en te actualiseren'.

Wat betreft de bewering dat betrokkene in de onmogelijkheid zou zijn om een identiteitsdocument te verwerven omwille van zijn Kosovaarse nationaliteit; sinds 21 juli 2010 zijn Kosovaarse paspoorten te verkrijgen bij de verschillende Kosovaarse ambassades waaronder de Kosovaarse ambassade in Brussel. Betrokkene heeft dus zes maanden de tijd gehad om zich tot de Kosovaarse ambassade te wenden met het oog op het verwerven van een identiteitsdocument.

Uit de aanvraag blijkt dat betrokkene noch enig bewijs voorlegt om zijn identiteit te staven noch dat hij enige rechtvaardiging aanbrengt voor de afwezigheid van een identiteitsdocument (zoals begrepen in de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b). Derhalve is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij onder meer de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel op.

De verzoekende partij betoogt dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij de diverse gegevens die beschikbaar in het dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen. De verzoekende partij had immers op 20 februari 2008 een aanvraag tot verblijfsmachtiging ingediend bij de diensten van de verwerende partij. In de bijlage van dat schrijven had de verzoekende partij reeds een afschrift van haar paspoort toegevoegd. Deze aanvraag werd op 19 mei 2008 ontvankelijk verklaard. Op het ogenblik dat de verwerende partij de thans bestreden beslissing heeft genomen bevond zich m.a.w. reeds een afschrift van haar paspoort in het administratief dossier. Door geen rekening te houden met dit paspoort heeft de verwerende partij onzorgvuldig gehandeld. De verwerende partij had het geheel van de voorhanden zijnde stukken in het administratief dossier moeten beoordelen, waaronder de aanwezigheid van haar paspoort in het dossier. Het is duidelijk dat in deze zaak dit ten onrechte niet gebeurd is. Hiermee is aangetoond dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van de motiveringsplicht, minstens van de zorgvuldigheidsplicht.

2.2. De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij beweert dat bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet destijds wel een identiteitsbewijs werd gevoegd en dat die aanvraag daarom wel ontvankelijk werd verklaard. De verwerende partij kan in het administratieve dossier echter geen kopie terugvinden van enig identiteitsbewijs. Ook heden legt de verzoekende partij geen kopie van een identiteitsbewijs voor. Bovendien is het volgens de verwerende partij zo dat op het moment van de indiening van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 21 februari 2008, en zelfs op het ogenblik van de beslissing tot ontvankelijkheid van deze aanvraag, de verzoekende partij nog wel vrijgesteld was van de verplichting om een identiteitsbewijs voor te leggen. Op dat moment had de Raad van State zich immers nog niet uitgesproken over het beroep dat de verzoekende partij had ingesteld tegen de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van het Commissariaat-generaal van 30 oktober 2006. De verwerping van het beroep door de Raad van State gebeurde op 9 maart 2010. Volgens de verwerende partij is de bestreden beslissing derhalve correct wanneer gesteld wordt dat er op het ogenblik van de thans bestreden beslissing geen identiteitsdocument voorlag. Op zijn minst heeft verzoeker zelf voor verwarring gezorgd door te beweren dat hij vrijgesteld zou zijn van de verplichting om een identiteitsstuk voor te leggen.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

2.4. Na nazicht van het administratief dossier blijkt dat, wat betreft de aanvraag op grond van artikel 9ter, enkel de volgende documenten zich in het dossier bevinden: een schrijven van de advocaat van de verzoekende partij dat dateert van 15 december 2009 om de aanvraag te actualiseren, een fax van de advocaat van de verzoekende partij die dateert van 20 september 2009 om de aanvraag te actualiseren, een schrijven van haar advocaat van 16 juni 2009 om bijkomende stukken neer te leggen, en een schrijven van haar advocaat van 15 december 2009 om de aanvraag te actualiseren. Van de originele aanvraag van 20 februari 2008 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter ontbreekt elk spoor. De verzoekende partij betoogt nochtans in haar verzoekschrift dat zij bij deze aanvraag onmiddellijk een kopie van haar paspoort voorlegde en voegt bij haar verzoekschrift haar originele aanvraag op grond van artikel 9ter waarin uitdrukkelijk is vermeld dat zij in bijlage een kopie van haar paspoort bijbrengt.

De stelling van de verzoekende partij wordt bevestigd door een stuk van het bestuur dat betrekking heeft op de verzoekende partij en dat de hoofding draagt "Art. 9ter", waarin onder het kopje "ontvankelijkheid" onder meer staat vermeld: "ID/PP: UNMIK OK". Het argument van de verwerende partij dat de aanvraag op grond van artikel 9ter ontvankelijk werd verklaard wegens een nog hangend beroep bij de Raad van State, reden waarom de verzoekende partij vrijgesteld was van de ontvankelijkheidsvoorwaarde een paspoort bij te brengen, vindt daarentegen geen steun in het administratief dossier. De verwerende partij kan derhalve niet zonder meer stellen dat er zich geen kopie van het paspoort in het administratief dossier bevindt.

2.5 Omwille van het ontbreken van een essentieel stuk in het dossier, namelijk de originele aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet met de daarbij als bijlage gevoegde stukken, is het voor de Raad onmogelijk om de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen. Het weze immers in herinnering gebracht dat de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht dient na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Dit wordt hem verhinderd door het ontbreken van het voormelde cruciale gegeven in het administratief dossier. Bovendien kan dienvolgens evenmin worden beoordeeld of de verwerende partij, in het kader van de zorgvuldigheidsplicht, alle haar ter beschikking gestelde gegevens mee heeft betrokken bij de beoordeling van de kwestieuze aanvraag. Dat de verzoekende partij mogelijks zelf verwarring heeft gecreëerd, doet hieraan geen afbreuk. De middelonderdelen kunnen in de besproken mate worden aangenomen. Een vernietiging van de bestreden beslissing is derhalve onvermijdelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS